

Adı :
Soyadı:

4. Sınıf
Türkçe

Atasözleri-4

Yağız yaş günü hediyesi olarak babasının ne alacağını merak ediyordu. Akşam olup babası işten gelince hediyesini görünce çok mutlu olmuştu. Çünkü babası ona bir krampon almıştı. Babasına teşekkür etti. Yağız eski spor ayakkabısını bir poşete koyarken babası;

-Yağız, oğlum, ne yapıyorsun?

-Eski ayakkabımı çöpe atıyorum. Nasıl olsa yenisi var. Artık onu giymem.

-Olur mu hiç? O ayakkabın daha eskimedi. Belki ileride lazım olur, dedi. Yağız babasının sözünü dinlemedi. Ayakkabısını çöpe attı. Bir hafta sonra sınıf maçı vardı. Yeni kramponları ile atacağı gollerin hayalini kurarak uyudu.

Bir hafta boyunca okula yeni kramponları ile gidip geldi. Öğretmenleri sınıf maçı için oynayacak oyuncuları seçerken Yağız'ı da takıma katmıştı. Yağız'ın ağzı kulaklarına varıyordu. Eve koşarak gidip annesine sınıf takımına seçildiğini ve yarın maç yapacaklarını söyledi. Akşam olunca yeni kramponlarını silip kapının önüne bıraktı. Sabah kahvaltısını yapıp formalarını giyip okula gitmek için kapıyı açtığı anda Yağız'ın "Kramponlarım yok." çığlığıyla annesi ve babası kapıya koştular. Gerçekten de kramponları yoktu. Her tarafı aradılar, bulamadılar. Yağız

-Ben maç yapamayacağım, diye ağlamaya başladı.

Babası: "Neden ağlıyorsun? Hani eski spor ayakkabın vardı. Onlarla oynarsın."

-Ben onları çöpe atmıştım. Of ya! Ben nasıl maç yapacağım.

-Üzülme. Sen çöpe attın ama annen onları geri aldı ve sakladı.

Annesi gidip eski spor ayakkabısını getirdi.

-Atalarımız ne demişler? Sakla samanı gelir zamanı.

Yağız sevinçle okulun yolunu tuttu. Eski ayakkabısıyla goller atarak maçın kazanılmasını sağladı. Ya eski ayakkabısını annesi çöpten almasaydı...

Aşağıdaki soruları yukarıdaki hikâyeye göre cevaplayınız.

1-Yağız neden çok meraklıydı?

.....

2-Yağız yeni hediyesini görünce ne yaptı?

.....

3-Yağız'ın kramponlarına ne olmuş olabilir?

.....

4-Yağız'ın çöpe attığı kramponları annesi neden almış olabilir?

.....

5-Bu hikayede anlatılan atasözü nedir?

.....

Adı :
Soyadı:

4. Sınıf
Türkçe

Atasözleri-4

Asaflar yeni evlerine taşınmışlardı. Her taraf eşya doluydu. Annesi ve babası eşyaları yerleştirmeye çalışırken Asaf ile ağabeyi de kolileri açıp eşyaları çıkarmaya yardım ediyorlardı. Çok yorulmuşlardı. Asaf "Çok acıktım, ne zaman yemek yiyeceğiz, diye sordu. Annesi "Şimdi nasıl yemek yiyeceğiz? Biraz daha evi yerleştirelim. Sonra bir şeyler hazırlarım."

Bir süre daha eşyaları yerleştirmeye devam ettiler. Kapının zili çaldı. Asaf kapıyı açtı. Bir kadın elinde tepsi ve tabaklarla bekliyordu. Annesine seslenince annesi geldi. Komşu kadın: "Hayırlı olsun. Güle güle oturun. Size yiyecek bir şeyler ve yemek getirdim." dedi. Asaf çok sevindi. Ailecek komşularının getirdiği yiyecekleri yediler. Babası: "Bu yemeğin üzerine bir de çay olsa ne güzel olurdu, dedi. Tam böyle konuşurken kapının zili çaldı. Annesi gidip kapıyı açtı. Bir süre sonra elinde çaydanlık ve tepsi içinde bardaklarla içeri girdi. -Komşu kadın seni duymuş herhalde. Çay ve pasta getirdi, dedi. Birlikte yorgunluğun üzerine çaylarını içtiler. Asaf "Anneciğim pastalar harika olmuş. Bu komşu teyze her gün bize pasta getirirse" deyince güldüler. Babası kendi kendine gülüyordu. Bunu fark eden Asaf babasına -Babacığım kendi kendine neden gülüyorsun? -Sevinçten gülüyorum. Biz sadece ev almamışız komşu da almışız. O yüzden çok mutluyum. Asaf şaşırdı. "Babacığım komşuları da mı parayla aldın?" -Komşu parayla alınmaz. Parayı verdikten sonra evi her yerden alırsın, ama komşu alamazsın. Önce komşuları araştırıp ondan sonra evi alacaksın. Annesi "Atalarımız boşuna dememişler, ev alma komşu al diye.

Aşağıdaki soruları yukarıdaki hikayeye göre cevaplayınız.

1- Asaf anne ve babasına nasıl yardım ediyordu?

.....

2-Asaflara gelen ilk komşu kadın ne getirmişti?

.....

3-İkinci komşu ne getirdi?

.....

4-Asaf'ın babası neden kendi kendine gülüyordu?

.....

5-Bu hikayede anlatılan atasözü nedir?

.....